

Földi halál után.

Isten ígéje szerint az ember földi átlagéletkora hetven, vagy ha feljebb, nyolcvan esztendő (Zsolt. 90:10), s az öröklött bűn miatt (I.Pét. 1:18), ennek nagyobb része nyomorúság és fáradtság. Ezek elől a bűnnek ideig-óráig tartó gyönyörűségébe (Zsid. 11:25), különféle testi-lelki mámorba igyekeznek menekülni. Ha ilyen állapotban éri a halál, teste porrá lesz (I.Móz. 3:19), lelkének azonban a pokolban kell elszenvedni a bűneinek büntetését (Luk. 16:19-31), és ki nem jöhet onnan, míg meg nem fizetett az utolsó fillérig (Máté 5:25-26). Sokan előre érzik, hogy mi vár rájuk a halál után, és bújnának-menekülnének a pokol elől, de akkor már nincs hova. Korábban kellett volna az Úr Jézus Krisztushoz folyamodniuk, bűnbocsátó kegyelemért. Néhány példa erre, ismeretségi körömben belül.

A megtéretlenek első ítélete.

Egy közeli rokonom ágya mellett ültem, aki már napok óta nem szólt senkihez, nehezen szedte a levegőt, agonizált. Aztán meglepődve hallom, hogy megszólít: „Bujtass el...”, „Miért kellene elbújni?”, „Te nem látod azokat a fekete embereket?” Én nem láttam, de nyilván a poroszlók voltak (Máté 5:25-26), akik lelkéért jöttek, hogy pokolra vigyék, ahova az embertelenül vígadó gazdag is jutott (Luk. 16:19-25). Ennek a rokonomnak öccse, a halála előtti hetekben gyakran elbújt. Felesége hol az istállóbeli jászolban, a széna alatt talált rá, hol pedig a ruhásszekrényben. „Mitől bujkálsz András?”, - „Nemtudom...”, de én félek!”. Egy idős nőrokonom, halála előtt néhány héttel, igen meglepő kérdéssel fordult hozzám. - „Sanyikám, te hívó vagy. Neked tudnod kell, mit jelent az a szörnyűség, amit álmodtam. Itt feküdtem az ágyban, amikor bejött az utcáról egy vad ló. Én pedig tudtam, hogy ez az ördög, és engem keres. Szerencsére a lakás külső ajtaja be volt akasztva a vaskampókkal, nem tudott bejönni. Én rettegtem tőle, szerettem volna segítségért kiáltani, de amikor megnyitottam a számat, a nyelvem megdagadt, hosszúra nyúlt, csak nyöszörögni tudtam. Mit jelent ez az álom?” – „Azt jelenti, hogy Nénémért hamarosan eljön az ördög, és pokolra viszi a lelkét, ha meg nem tér, ha kegyelemért nem kiált Istenhez. Nyelve pedig azért lett olyan, mert azzal folyton másokat szapul, önmagával mindig hívalkodik. Ilyen nyelvel nem lehet Istenhez, de még emberekhez sem segítségért kiáltani.”

Végül egy megtéretlen baptistáról, aki azért vállalta a tagságot, hogy feleségül vehesse azt a hívó kislányt akit kiszemelt magának, akiről előre tudta, hogy szorgalmas háziasszony, és engedelmes feleség lesz. Ő számolt be arról nekünk, hogy miután férje elérte a célját, hamarosan abbahagyta az imaházbajrást, neki pedig sokat kellett szenvednie annak gonosz és istentelen természeté miatt. Aztán néhány héttel a halála előtt, elkezdett rettegni. - „Mitől félsz?”. - „Tudom, hogy hamarosan rendőrök jönnek értem, hogy a börtönbe vigyenek.” – „Ugyan miért jönnének, nem adtál te erre okot.” – „De! Én tudom, hamarosan jönnek és elvisznek...” Így is történt, hamarosan jöttek..., és elvitték lelkét a pokolba!

A megtéretlenek utolsó ítélete.

A mostani világegyetem felbomlása után (II.Pét. 3:10) kerül sor erre az ítéletre (Jel. 20:11-15). Akkor azoknak nagy része, akik ezen a földön éltek, bemehet majd az új földön számukra készített országba (Jel. 21:3-4). Csak akik megbocsáthatatlan bűnt követtek el (Máté 12: 31-32) Isten ellen (II.Móz. 32:33), azok kerülnek az örök tűzbe, mely az ördögnek és az ő angyalainak készített (Máté 25:31- 46). Az új földre leszáll a mennyei Jeruzsálem (Gal. 4:26), benne az Úr Ekléziájával, a megtért és újonnan született hívőkkel, valamint az életnek fájával. Ennek levelei fogják azokat a népeket akik megtartatnak (Jel. 21:24), szellemileg gyógyítani, igazi istenfélelemre és istenszeretetre nevelni (Jel. 22:2).

A megtértek hazamennek e földről.

Azok akik valóban megtértek (Jóel 2:12, Csel. 2:37-38), és újonnan születtek (Ján. 3:3-8), amikor befogadták szívükbe az Úr Jézus Krisztust (Ján. 1:12-13), tehát Istennek hívó gyermekei lettek, azok úgy élnek e földön mint a nomádok (II.Kor. 5:1). Nincs itt maradandó lakóhelyük (Zsid. 13:14), mert a mennyei Jeruzsálem polgárai lettek (Ján. 14:1-3). Testük halálakor kiköltöznek abból az Úrhoz (II.Kor. 5:8), aki magához veszi őket (Csel. 7:59, Ján. 14:1-3). Egy általam is ismert idős hívő testvér üzent gyermekeinek és unokáinak, az Úr haza akarja vinni, csak annyi időt hagyott, hogy elbúcsúzzon szeretteitől. Amint körülvették ágyát, elkezdte átadni az üzenetet, amit az Úr rábízott. A feleségével kezdte, akit elég jól ismertem, ő is hívó asszony volt, de teret adott bizonyos testies gyarlóságnak. Férje intette, nevének nevezte ezeket, amint az Úr szájába adta. Aztán sorra vette a többieket, volt akit intett, volt akit bátorított. Amikor befejezte, még ennyit mondott: „Most már mehetünk Uram!”, és egy utolsót, nagyot lélegzett. Egy másik, általam nagyon szeretett és tisztelt idős testvér még fiatal házas volt, amikor hívó felesége ágyban fekvő beteg lett. Egy nap azt mondja férjének: „Kedvesem! Az Úr Jézus itt volt és azt mondta, hogy a jövő szerdán eljön értem, és hazavisz a Mennybe. Te is igyekezzél megtérni, akkor majd utánam jöhetsz.”

Amint eljött a következő szerdai nap, hirtelen boldogan felkiáltott a hívő fiatalasszony: „Itt van az Úr! Megyek Uram!”... és indultak együtt, a Mennybe. De jó is lenne, ha minden megtért hívőnek ilyen lenne a hazamenetele.

Némelyeket előbb megítél Isten e földön.

Azok életében kerül erre sor (I.Péter 4:17), akik elkezdnek alkudozni öröklött testiességükkel (Gal. 5:16-17, 24), és már nem vállalják ellene az Úr igáját (Máté 11:28-30), nem öldöklük naponta (Luk. 9:23) testies indulataikat s kívánságaikat (Gal. 5:24). Formálisan nem válnak istentagadóvá, gyakorlatilag azonban megtagadják a hitet, Isten ajándékát (Eféz. 2:8). Ez a hit egyedül és kizárólag az ígére, mindenek előtt az újszövetségi Szentírásra alapul. Ebben Isten gondoskodik megváltottainak földi életéről, még a fejük hajszálát is számon tartja (Máté 10: 30), de rendelkezik még azokkal is (I.Kor. 11:14-15). Aki pedig hívő létére, egy idő után már nem vállalja Istentől rendelt teendőit, a kapott hitet, ezzel együtt az írott ígét is dühödten megtagadja (I.Tim. 5:8). Ugyanilyen romlott állapotban vannak azok is, akik az írott ígét már csak a szájukkal, és pedig példás „képmutatással” vallják, de cselekedeteikkel tagadják (Títus 1:16). Egyformán engedetlené vált bűnös hívők, akik számíthatnak a büntetésre. Ez lehet testi (I.Pét. 4:1), és lehet lelki természetű (Máté: 11: 28), esetleg mindkettő, amint azt az Úr szükségesnek látja. Amikor Isten ostromozza az övéit, ez szeretetének jele (Zsid. 12:4-11), ám egyúttal a gyűlöletének is, a megváltottak életében megtúrt bűnök iránt (III.Mózes 26:18). A testi szenvedés oka általában a bűnös engedetlenség (I.Pét. 4:1), persze nem minden esetben. Lehet egy szükséges „fék” az olyan szolgáló testvérek életében, akikre sokat bízott, ezzel óvja őket az elbizakodottságtól (II.Kor. 12:7-10). Ha viszont bűn következménye, akkor a gyógyulás előfeltétele a bűnvallás (Jakab 5:14-16, Luk. 15:18). A lelki gyötrelmeket vagy bűnös hivalkodás szokta megelőzni, olyan adottságokkal melyeket Istentől kapott, hasznos életre, nem bámsz Isten nem ismerők közötti, tékozló magamutogatásra (Luk. 15:13), kiapadhatatlan üres fecsegésre. Vagy olyan magaszerető (II.Tim. 3:1-5) kényelem, mely nem törődik a körülötte élő családtagok, az Úrban atyafiak, és a még megtéretlenek lelki szükségleteivel, nem sáfárkodik azzal amit az Úrtól szolgálatra kapott (Máté 25: 18), hanem testiesen önző életet él. Istennek gondja lesz arra, hogy a magamutogató, és magaszerető hívők megújtálják magukat vétkeik miatt (Ezék. 36:31), és bűnbocsátó (I.Ján. 1:9), helyreállító kegyelemért kiáltsanak. Akik pedig keményen ellenezegülnek, hogy belássák az Úr intelmeit, azoknak lelkét haláluk előtt tűzbe veti, és kiéget abból minden konokságot minden égedelemre való dolgot (I.Kor. 3:15), hogy szeplő és sömörög nélkül vihesse őket a Mennybe, a szentek közé (Eféz. 5:27). Úgy látom, hogy még a leghűségesebb szolgálk is okot adhatnak az ilyen bánásmódra.

A fentebb említett hívő fiatalasszony halála után néhány héttel, a férje is megtért, és Istennek hűségesebb szolgálója volt évtizedeken át. Sokakat hitre segített, gyülekezetek alakultak, imaház épült azon a területen, ahol rendszeresen misszióztott. A képmutatókkal, valamint a kegyesség látszatára ügyelő (II-Tim. 3:5), fizetett béresekkal (János 10:12) szemben azonban gyakran kemény volt. Amikor figyelmeztettem erre, mivel érezte őszinte tiszteletemet és szeretetemet, elnézően mosolygott. „A testvér még fiatal, jóhiszemű. Majd rájön maga is arra, hogy nem lehet ezekkel máshogy beszélni.” Pedig lehetett, sőt kellett volna is másként: szelíd határozottsággal (Péld. 25:15). Egy másikat úgy ismertem meg, mint a múlt századi erdélyi ébredés egyik buzgó munkását, de látnom kellett gyarlóságait is, sőt olykor keménységét is. Mielőtt hazavitte az Úr ezeket a hűségesebb szolgálóit, hogy gazdagon megjutalmazza őket, előtte napokig megszűnt kapcsolatuk a földi világgal, lelkük tűzben égett. Kiégette belőlük a keménységet, az anyagiasságot és mindazt, amit nem vihettek magukkal a Mennybe. Mert lehet, sőt kell inteni-feddeni kimélés nélkül, ha az Úr feladatul adja (Títus 1:13), de az ítélethírdetés az Ő tiszte, ezt nem bízza leghűségesebb szolgálóira sem (Máté 7:1). Minden hívőnek egyedül önmagát, saját dolgait kell megítélni (I.Kor. 11:31-32), s megvallani az Úrnak amivel szomorította, (I.János 1:9), de azoknak is, akiknek ártott azzal a romlott testiességgel, amelynek teret adott (Jakab 5:13-16).

Kedves Testvéreim, azt olvassuk bibliánkban az özönvíz előtti napokról: „látá az Úr, hogy megsokasult az ember gonoszsága a földön, és hogy szíve gondolatának minden alkotása szüntelen csak gonosz” (I.Móz. 6:5). Tudom azt is, hogy végül tűz által fogja ítélni, elpusztítani e mostani világegyetemet (II.Péter 3:10). Nos, engem ezek az egész világon pusztító esőzések és árvizek, valamint egymást követő természeti katasztrófák is arra emlékeztetnek, hogy az Armageddon (Jel. 16:16), az emberiség harmadrészének pusztulása közel van, az ajtó előtt (Jel. 9:15) . Ezért kérek benneteket szeretett Testvéreim az Úrban (Ján. 15:2), alázatok meg magatokat az Istennek hatalmas keze alatt (I.Pét. 5:6), hogy felragadhasson titeket előtte e földről! Kedves olvasóim (Luk. 10:27), titeket olyan rövid imádság elmondására bátorítalak, amit egy idős zsidó asszony szájából hallottam. Messianik gyülekezetbe járt hosszú éveken át, de ha szűkebb körben rövid hangos imádságot mondott, mindig így kezdte: „Jó Istenem...”. Végül egy alkalommal nagy örömmel és meglepetéssel ezt a rövid imát hallottam: „Úr Jézus Krisztus, legyél az én Megváltóm!” Néhány hét múlva az Úr hazavitte. Nem tudhatjuk mikor jön el

az Úr megváltottaiért (Máté 24:36-42), azon igyekezzetek, hogy ha hirtelen megérkezik, ne találjon titeket aludva (Márk 13:36).

Izrael, 2010, Július

id. Frank S.

Közzétéve Frank Róbert engedélyével